

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžf/137/2014
Identifikačné číslo spisu: 4014200289
Dátum vydania rozhodnutia: 22.02.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Kováčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:4014200289.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Kataríny Benczovej a JUDr. Jozefa Hargaša, v právnej veci žalobcu: UNIO COMPANY s.r.o., so sídlom F. Kapisztóryho 2, Nové Zámky, IČO: 43 981 658, zastúpeného JUDr. Andreou Koczkás, advokátkou so sídlom Elektrárenská 3, Komárno, proti žalovanému: Daňový úrad Nitra, so sídlom Damborského 5, Nitra, o preskúmanie rozhodnutí žalovaného č. 9401401/5/5559928/2013 z 12.12.2013, č. 9401401/5/194864/2014 z 20.01.2014 a č. 9401401/5/729252/2014 z 27.02.2014, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 26S/5/2014-78 zo 04.09.2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 26S/5/2014-78 zo dňa 04. septembra 2014 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Rozsudkom č. k. 26S/5/2014-78 zo 04.09.2014 Krajský súd v Nitre podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutí žalovaného č. 9401401/5/5559928/2013 z 12.12.2013, č. 9401401/5/194864/2014 z 20.01.2014 a č. 9401401/5/729252/2014 z 27.02.2014. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Rozhodnutím č. 9401401/5/5559928/2013 z 12.12.2013 žalovaný určil žalobcovi rozdiel na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie mesiaca august 2012 v sume 33 088 €.

Oznámením č. 9401401/5/194864/2014 z 20.01.2014 žalovaný žalobcovi oznámil, že odvolanie žalobcu podané proti rozhodnutiu č. 9401401/5/5559928/2013 z 12.12.2013 nezakladá právne účinky (akoby nebolo vôbec podané), nakoľko nebolo podané spôsobom podľa § 14 a § 13 ods. 5 zákona č. 563/2009

Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 563/2009 Z. z.“), z ktorého vyplýva pre žalobcu povinnosť doručovať podania elektronickými prostriedkami.

Rozhodnutím č. 9401401/5/729252/2014 z 27.02.2014 žalovaný nevyhovел žiadosti žalobcu o odpustenie zmeškanej lehoty na podanie odvolania proti rozhodnutiu žalovaného č. 9401401/5/5559928/2013 z 12.12.2013, pretože žalobca podľa jeho názoru nepreukázal existenciu dôležitých dôvodov na predĺženie lehoty. V odôvodnení rozhodnutia žalovaný uviedol, že JUDr. Andrea Koczkás bola práceneschopná od 10.01.2014 do 20.01.2014, čo však nebránilo tomu, aby odvolanie zo dňa 13.01.2014 nemohlo byť podané do 10.01.2014, resp. po tomto dátume, nakoľko práceneschopnosť bola vystavená až dňa 12.01.2014 a na potvrdení o dočasnej pracovnej neschopnosti je adresa trvalého pobytu poisťovňa, t.j. nie nemocničné zariadenie z dôvodu závažného ochorenia s následkom hospitalizácie z dôvodu pripútania na lôžko. Žalobca podľa žalovaného nepreukázal, že odvolania na e-mailové adresy, tak ako ich uvádzal žalobca v žiadosti o odpustenie zmeškanej lehoty, boli zasielané zamestnancom advokátky JUDr. Andrey Koczkás. Žalovaný tiež poukázal na skutočnosť, že zákon č. 563/2009 Z. z. umožňuje, aby za daňový subjekt konal priamo konateľ spoločnosti, napr. aj v prípade, že splnomocnený zástupca je práceneschopný. Pokiaľ išlo o obsah udeleného plnomocenstva zo dňa 01.08.2013, žalovaný uviedol, že daňový subjekt udelil advokátke JUDr. Andree Koczkás generálnu plnú moc, a teda právny zástupca bol splnomocnený aj na prijímanie doporučených písomností.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že vo vzťahu k prvému rozhodnutiu, ktorého preskúmania sa žalobca domáhal (č. 9401401/5/5559928/2013 z 12.12.2013 o určení rozdielu dane), žalobu zamietol z dôvodu, že nebola splnená podmienka vyplývajúca z ustanovenia § 247 ods. 2 OSP, podľa ktorého pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť. Žalobca sa podanou žalobou domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného ako rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa, voči ktorému je možné podať odvolanie. To, že žalobca riadne odvolanie proti napádanému rozhodnutiu nepodal a žalovaný žalobcovi neodpustil zmeškanie lehoty, neumožňuje súdu prejednať napadnuté rozhodnutie spôsobom a v rozsahu uvádzaným v podanej žalobe.

Krajský súd, s poukazom na § 9 ods. 3 zákona č. 563/2009 Z. z., považoval plnomocenstvo zo dňa 01.08.2013 udelené žalobcom splnomocnenej zástupkyňi za všeobecnú plnú moc, na základe ktorej bol žalovaný oprávnený doručovať napádané rozhodnutie (o určení rozdielu dane) priamo splnomocnenej zástupkyňi žalobcu, nakoľko to z obsahu splnomocnenia priamo vyplýva (aby prijímala doporučené písomnosti...). Z obsahu prvej časti plnomocenstva vyplýva, že je udelené na všetky právne úkony súvisiace s výkonom daňovej kontroly u žalobcu, pričom následne je v plnomocenstve vyšpecifikované aj osobitné plnomocenstvo vzťahujúce sa k vyžiadaniu informácií vo veci výkonu daňovej kontroly. Takto vymedzené plnomocenstvo nie je možné vykladať tak, že by išlo o plnomocenstvo vystavené na vyžiadanie informácií, a preto je potrebné ho považovať za všeobecné. Navyše to vyplýva aj z ďalšieho konania splnomocneného zástupcu, ktorý zastupoval žalobcu počas celého daňového konania.

Pokiaľ sa žalobca domáhal preskúmania oznámenia žalovaného č. 9401401/5/194864/2014 zo dňa 20.01.2014, krajský súd uviedol, že podanie žalobcu podané prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu označené ako odvolanie proti rozhodnutiu žalovaného vo veci o určení rozdielu dane zo dňa 13.01.2014 nebolo podané v súlade s ustanoveniami § 13 ods. 5 a § 14 ods. 1 písm. c/ zákona č. 563/2009 Z. z., čo napokon priznáva aj samotný žalobca v podanej žalobe a napokon aj v konaní pred správcom dane, keď v žiadosti o odpustenie zmeškanej lehoty samotný žalobca uznal, že jeho podanie nebolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom. Navyše odvolanie žalobcu nebolo zasielané v zmysle zákona prostredníctvom elektronickej podateľne alebo prostredníctvom elektronickej podateľne ústredného orgánu portálu verejnej správy, keďže tieto boli zasielané na bežnú e-mailovú adresu žalovaného. Krajský súd preto považoval postup žalovaného premietnutý v oznámení o neakceptovaní odvolania za správny a v súlade so zákonom.

Podľa krajského súdu aj samotný žalobca si uvedomoval správnosť postupu žalovaného, keď následne po dourčení oznámenia zo dňa 20.01.2014 podal žiadosť o odpustenie zmeškanej lehoty zo dňa 27.01.2014, ktorú už podal zákonným spôsobom, pričom jej súčasťou bolo aj odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu žalovaného o určení rozdielu dane.

Pokiaľ išlo o samotné rozhodnutie žalovaného č. 9401401/5/729252/2014 zo dňa 27.02.2014 o nevyhovení žiadosti žalobcu o odpustenie zmeškanej lehoty, krajský súd s poukazom na § 29 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z. z. uviedol, že na pozitívne rozhodnutie o žiadosti o odpustenie zmeškanej lehoty zákonodarca stanovil splnenie dvoch podmienok, a to dodržanie 30 dňovej lehoty od odpadnutia dôvodov, pre ktoré bola lehota na podanie odvolania zmeškaná, a existenciu závažných dôvodov na strane daňového subjektu. Hoci lehota bola zo strany žalobcu zachovaná, nebola podľa krajského súdu preukázaná existencia závažných dôvodov.

Bez ohľadu na skutočnosť, že právnej zástupkyňi bolo rozhodnutie doručené dňa 30.12.2013 a práceneschopnou sa stala až 12.01.2014, nepovažoval za preukázanú existenciu závažných dôvodov pre odpustenie zmeškania lehoty. Z obsahu spisu mal krajský súd za preukázané, že rozhodnutie o určení rozdielu dane bolo splnomocnenému zástupcovi doručené dňa 30.12.2013 a posledný deň lehoty na podanie odvolania bol deň 14.01.2014. K tvrdeniu žalobcu v podanej žalobe, že odvolanie nemohol riadne podať, lebo od 10.01.2014 do 20.01.2014 bola splnomocnená zástupkyňa práceneschopná, a preto podanie realizoval zamestnanec advokátky, ktorý ale nemal prístup k osobným identifikačným údajom advokátky, bez ktorých nie je možné elektronické podanie so zaručeným elektronickým podpisom uskutočniť nepovažoval za relevantné. Advokátka ako splnomocnená zástupkyňa žalobcu má totožné bydlisko s miestom sídla advokátskej kancelárie, a navyše je zrejmé, že osobne vypracovala podanie označené ako odvolanie zo dňa 13.01.2014, teda počas ňou tvrdenej práceneschopnosti toto podanie osobne podpísala a zabezpečila jeho odoslanie žalovanému. Z obsahu spisu podľa krajského súdu nevyplýva, že by odvolanie odosielať zamestnanec advokátky a podľa názoru súdu, ak bola splnomocnená zástupkyňa žalobcu spôsobilá - aj počas práceneschopnosti - vypracovať písomné odvolanie voči rozhodnutiu žalovaného, nemôže byť nespravodlivé od nej požadovať, aby zabezpečila aj jeho odoslanie zákonom požadovaným spôsobom vyplývajúcim z ustanovenia § 13 ods. 5 a 14 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z. z..

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobca mal za to, že krajský súd pri vyhodnotení obsahu plnomocenstva vystaveného žalobcom dňa 01.08.2013 pre advokátku JUDr. Andreu Koczkás a s tým súvisiacej otázky právoplatnosti rozhodnutia žalovaného č. j. 9401401/5/5559928/2013 pochybil. Právne úkony treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, teda čo svojím úkonom zamýšľal docieľiť. Žalobca predmetnú plnú moc udelil v rozsahu: „vyžiadanie informácií vo veci výkonu daňovej kontroly Daňovým úradom Nitra, na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu alebo jeho časti za zdaňovacie obdobie mesiaca august 2012 u daňového subjektu, spoločnosti UNIO COMPANY s.r.o., č.j. 9400403/5/3405843/2012/Pav.“ a nemal v úmysle udeliť toto plnomocenstvo na celé daňové konanie. O skutočnom úmysle žalobcu svedčí aj tá skutočnosť, že tento pri podaní odvolania proti rozhodnutiu č. j. 9401401/5/5559928/2013 rozsah splnomocnenia rozšíril osobitným plnomocenstvom zo dňa 30.12.2013 na zastupovanie pred Daňovým úradom Nitra vo veci daňovej kontroly vrátane podania odvolania.

Aj v prípade, že odvolací súd bude mať za to, že prvé rozhodnutie žalovaného v dôsledku doručenia právnej zástupkyňi žalobcu treba považovať za riadne doručené a právoplatné, žalobca trvá na tom, že právoplatné rozhodnutie žalovaného spĺňa predpoklady postupu súdu podľa § 247 ods. 2 OSP, keďže žalobca podal proti nemu odvolanie a vyčerpal riadny opravný prostriedok, ktorý sa proti nemu pripúšťa.

Žalobca nesúhlasí so záverom krajského súdu, že aj samotný žalobca si uvedomoval správnosť postupu

žalovaného, keď následne po doručení oznámenia zo dňa 20.01.2014 podal žiadosť o odpustenie zmeškanej lehoty. Uvedený záver súdu je účelovým výkladom správania sa žalobcu, nakoľko po doručení „Oznámenia“ žalobca inú možnosť, ako požiadať o odpustenie zmeškania lehoty na odvolanie, ani nemal.

Žalobca tiež nesúhlasí s konštatovaním prvostupňového súdu, že zo strany žalobcu nebola preukázaná existencia závažných dôvodov pre akceptáciu jeho žiadosti o odpustenie zmeškanej lehoty. Práceschopnosť právnej zástupkyne bola preukázaná hodnovernými lekárskymi správami, z ktorých vyplývalo, že lekár vzhľadom na vážny zdravotný stav právnej zástupkyne odporučil „prísny kľudový režim“, pričom zdravotný stav právnej zástupkyne nedovoľoval počas práceschopnosti sedieť, napr. pred počítačom. Sídlo kancelárie sa nachádza na adrese totožnej s bydliskom advokátky, avšak táto kancelária je na prízemí, kým byt na druhom poschodí budovy, preto kancelária nemohla byť prístupná pre osobu pripútanú na lôžko. Okrem toho, pojem práceschopnosť jednoznačne vyjadruje, že dotknutý subjekt absolútne nie je schopný výkonu akejkoľvek práce.

Z uvedených dôvodov bolo odvolanie zo dňa 13.01.2014 podané zamestnancom advokátky, ktorý však nemal prístup k osobným identifikačným údajom advokátky, bez ktorých bolo vylúčené uskutočniť elektronické podanie so zaručeným elektronickým podpisom.

K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný a žiadal napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť. Poukázal na to, že plnomocenstvo zo dňa 01.08.2013 predložené v priebehu daňovej kontroly bolo udelené konateľom žalobcu v znení: „aby ma obhajovala resp. vo všetkých právnych veciach zastupovala, aby vykonávala všetky úkony, prijímala doporučené písomnosti, podávala návrhy a žiadosti, uzavierala zmiery, uznávala uplatnené nároky, vzdávala sa nárokov, podávala opravné prostriedky a vzdávala sa ich, vymáhala nároky, plnenie nárokov prijímala, ich plnenie potvrdzovala, dedičstvo odmietala, menovala rozhodcu a uzavierala rozhodcovské zmluvy, to všetko i vtedy, keď podľa právnych predpisov je potrebné osobitné splnomocnenie. Toto splnomocnenie dávam i v rozsahu práv a povinností podľa Trestného poriadku a Občianskeho súdneho poriadku. Najmä ju splnomocňujem k vyžiadaniu informácií vo veci výkonu daňovej kontroly Daňovým úradom Nitra, na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu alebo jeho časti za zdaňovacie obdobie mesiaca august 2012 u daňového subjektu, spoločnosti UNIO COMPANY s.r.o., č. j.: 9400403/5/3405743/2012/Pav.“.

Zo znenia plnomocenstva je zrejmé, že daňový subjekt udelil generálnu plnú moc, v ktorej pojmom „najmä“ zdôraznil vykonanie konkrétneho úkonu, neobmedzil však plnú moc na konania uvedené predtým, t.j. splnomocnený zástupca bol splnomocnený aj na prijímanie doporučených písomností, čo znamená, že rozhodnutie o určení rozdielu dane č. j. 9401401/5/5559928/2013 zo dňa 12.12.2013 bolo doručené správne.

K skutočnostiam, ktorými žalobca odôvodnil svoju žiadosť o odpustenie zmeškanej lehoty žalovaný zhodne so svojou argumentáciou v odôvodnení rozhodnutia o nevyhovení jeho žiadosti uviedol, že splnomocnená zástupkyňa žalobcu bola práceschopná od 10.01.2014 do 20.01.2014, čo však nebránilo tomu, aby odvolanie podané dňa 13.01.2014 nemohlo byť podané do 10.01.2014, resp. po tomto dátume, nakoľko práceschopnosť bola vystavená až dňa 12.01.2014 a na potvrdení o dočasnej pracovnej neschopnosti je adresa trvalého pobytu poistenca, t. j. nie nemocničné zariadenie z dôvodu závažného ochorenia s následkom hospitalizácie z dôvodu pripútania na lôžko. Žalovaný tiež poukázal na zhodnú adresu trvalého bydliska a sídla advokátskej kancelárie splnomocnenej zástupkyne žalobcu. Žalobca tiež podľa žalovaného nepreukázal, že odvolania na e-mailové adresy, tak ako ich uvádzal žalobca v žiadosti o odpustenie zmeškanej lehoty, boli zasielané zamestnancom advokátky JUDr. Andrey Koczkaš. Okrem týchto skutočností žalovaný poukázal aj na to, že zákon č. 563/2009 Z. z. umožňuje, aby za daňový subjekt konal priamo konateľ spoločnosti, napr. aj v prípade, že splnomocnený zástupca je práceschopný. Splnomocnená zástupkyňa žalobcu mohla oznámiť svoju práceschopnosť konateľovi žalobcu.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok upravujúci v

zmysle § 1 písm. a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, a v zmysle § 1 písm. b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu prechádzalo v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia verejného rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1, 3 OSP v spojení s § 211 ods. 2 OSP a § 246c ods. 1 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajú súde na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1 a 2 OSP).

Žalobca sa v prejednávanej veci domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného o určení rozdielu na dani z pridanej hodnoty, oznámenia žalovaného o tom, že odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu o určení rozdielu na dani z pridanej hodnoty nezakladá právne účinky a rozhodnutia, ktorým žalovaný nevyhovel žiadosti žalobcu o odpustenie zmeškanej lehoty na podanie odvolania. Krajský súd z dôvodov vyššie uvedených žalobu žalobcu zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s obsahom a dôvodmi odvolania proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Nitre, po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu, konštatuje, že v odvolacom konaní nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. S argumentáciou krajského súdu sa najvyšší súd v podstate stotožňuje a na doplnenie, ako aj k námietkam žalobcu uvedených v odvolaní uvádza nasledovné.

Pokiaľ sa jedná o rozhodnutie žalovaného č. 9401401/5/5559928/2013 z 12.12.2013 o určení rozdielu na dani z pridanej hodnoty, najvyšší súd zhodne so záverom krajského súdu uvádza, že žalobca sa v tomto prípade domáhal preskúmania rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa, voči ktorému je možné podať odvolanie, a preto nebola splnená podmienka ustanovená v § 247 ods. 2 OSP. Nebol teda naplnený predpoklad, aby mohol súd meritórne preskúmať zákonnosť rozhodnutia o určení rozdielu na dani z pridanej hodnoty.

V súvislosti s uvedeným najvyšší súd poznamenáva, že krajský súd dospel k správne záveru, že v konaní nebola splnená podmienka ustanovená v § 247 ods. 2 OSP, následne však striktne nepostupoval podľa ustanovení procesného predpisu, keď žalobu zamietol. Konanie o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 9401401/5/5559928/2013 z 12.12.2013 o určení rozdielu na dani z pridanej hodnoty mal krajský súd správne zastaviť podľa § 250d ods. 3 OSP, nakoľko žaloba smerovala proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom. Uvedené nesprávne formálne rozhodnutie krajského súdu však nie je takou vadou konania, ktorou by prvostupňový súd odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom, a ktorá by odôvodňovala zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Najvyšší súd zdôrazňuje, že sa jedná len o nesprávnu formu rozhodnutia, avšak vecná podstata rozhodnutia súdu vo vzťahu k účastníkovi konania je v podstate rovnaká, a to, že žalobnému návrhu žalobcu nebolo vyhovené. V neposlednom rade najvyšší súd uvádza, že toto procesné pochybenie krajského súdu žalobca ani nenamietal.

K námietke žalobcu, že proti rozhodnutiu o určení rozdielu na dani z pridanej hodnoty podal odvolanie a z toho dôvodu je splnená podmienka ustanovená v § 247 ods. 2 OSP, najvyšší súd uvádza, že procesný predpis má na mysli riadne, účinné podanie odvolania, ktoré má za následok, že odvolací správny orgán vec meritórne prejedná a o nej rozhodne. V tomto prípade však prvostupňové rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť z dôvodu, že žalobca proti nemu nepodal odvolanie zákonným spôsobom.

Najvyšší súd nemôže priznať úspech ani námietke žalobcu, že plnomocenstvo z 01.08.2013 bolo advokátke JUDr. Andree Koczkás udelené len v rozsahu vyžiadania informácií vo veci výkonu daňovej kontroly a žalobca nemal v úmysle udeliť toto plnomocenstvo na celé daňové konanie. Z textu plnomocenstva jednoznačne vyplýva, že sa jedná o generálne plnomocenstvo, ktorým žalobca udelil splnomocnenej zástupkyňi všeobecnú plnú moc na zastupovanie žalobcu pri všetkých právnych úkonoch (vrátane prijímania doporučených písomností). Pokiaľ v ďalšom texte plnomocenstva žalobca uviedol, že právnu zástupkyňu splnomocňuje najmä na vyžiadanie informácií vo veci výkonu daňovej kontroly, v žiadnom prípade toto špecifikovanie, resp. zdôraznenie určitých úkonov, ktoré má právna zástupkyňa v mene klienta vykonať, neznamena, že sa tým zrušuje alebo obmedzuje všeobecná plná moc udelená tým istým splnomocnením, založená do spisu daňového úradu. Slovo „najmä“ neruší, či neobmedzuje obsah textu jemu predchádzajúci, ale ho len istým spôsobom špecifikuje, resp. zdôrazňuje určitú osobitosť, či konkrétnosť, s tým, že text, ktorý slovu „najmä“ predchádza, zostáva v celom rozsahu v platnosti.

Žalobca sa podanou žalobou domáhal aj preskúmania oznámenia žalovaného č. 9401401/5/194864/2014 zo dňa 20.01.2014, ktorým žalovaný žalobcu upovedomil, že odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu o určení rozdielu na dani z pridanej hodnoty nezakladá právne účinky. Žalobca v odvolaní ani nenamieta skutočnosti, ktoré sú obsahom tohto oznámenia a netvrdí, že odvolanie proti rozhodnutiu o určení rozdielu na dani podal zákonným spôsobom. Po preskúmaní spisu dospel najvyšší súd k rovnakému záveru ako krajský súd, a to, že odvolanie žalobcu nebolo podané v súlade s ustanoveniami § 13 ods. 5 a § 14 ods. 1 písm. c/ zákona č. 563/2009 Z. z., keďže nebolo zasielané prostredníctvom elektronickej podateľne alebo prostredníctvom elektronickej podateľne ústredného orgánu portálu verejnej správy a nebolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom.

Pokiaľ išlo o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 9401401/5/729252/2014 zo dňa 27.02.2014 o nevyhovení žiadosti žalobcu o odpustenie zmeškanej lehoty, najvyšší súd aj pri posúdení zákonnosti tohto rozhodnutia žalovaného súhlasí so závermi a argumentáciou krajského súdu a v celom rozsahu na ne odkazuje. Podstatnými faktormi pre posúdenie veci, na ktoré poukazoval aj krajský súd, boli najmä tieto: miesto pobytu počas dočasnej pracovnej neschopnosti je bydlisko právnej zástupkyne, adresa bydliska právnej zástupkyne je totožná s miestom sídla jej advokátskej kancelárie, odvolanie bolo vypracované (a podpísané) právnu zástupkyňou počas jej práceneschopnosti. Navyše považuje najvyšší súd za potrebné poukázať aj na to, že záveru o účelovosti tvrdení žalobkyne ohľadom dôvodov na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania nasvedčuje aj tá skutočnosť, že v čase podania odvolania (e-mailom aj poštovou prepravou) právna zástupkyňa žalobcu neupozorňovala na skutočnosť, že odvolanie nepodáva zákonným spôsobom, a to z dôvodu, že jej to neumožňuje práceneschopnosť. Ak už v čase podania odvolania si bola právna zástupkyňa žalobcu vedomá toho, že nepodáva odvolanie zákonne kvalifikovaným spôsobom, bolo v najlepšom záujme žalobcu na túto skutočnosť ihneď upozorniť žalovaného a zároveň žiadať o zohľadnenie prekážok, ktoré u právnej zástupkyne nastali.

Ako vyplýva z uvedeného, Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že krajský súd o otázkach, ktoré boli dôvodom na podanie žaloby, rozhodol v súlade so zákonom, a preto podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 a 2 OSP napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, žalovanému náhrada trov konania neprináleží zo zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.